

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

פרקי אבות ד' גליון שסט שנה ח'

פר' אמור ♦ לג בעומר תשפ"א

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם **לנפש לא יטמא בעמיו**, ולהלן בפסוק (כב, א, ב) כתב וידבר ה' אל משה לאמור דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקודשי ישראל וגו'.

ויש לדקדק בפסוקים האלו באמרו "אמור" ולא אמר ודיברת או וצוית, וגם הכפל לשון שאמר "אמור" ואמרת, וגם מה שכתב הכהנים בני אהרן, האם אנו יודעים מי הם הכהנים, אם לא שהם בני אהרן. וכן להלן (בפסוק כב, א, ב) כתב דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקודשי בני ישראל וגו' ולא קאמר הכהנים.

והנה רש"י הק' כתב ליישב כמה מהדקדוקים שמה שאמר הכתוב אמור ואמרת הכוונה הוא להזהיר גדולים על הקטנים, ומש"כ בני אהרן הכהנים, הוא כדי להוציא את החללים וכן לאפוקי בנות אהרן, אבל בעלי מומין הם בכלל בני אהרן, וכשרים הם ויש בהם כל מצוות הכהונה.

והנה נפרש בעז"ה הפסוקים הק' בדרך רמז בעניני מוסר וחסידות, ומקודם נקדים להביא דברי קודשו של הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך שכתב לומר כך, שיש שני גווני צדיקים, יש צדיקים שהם נתקדשו מאבותיהם, שהיו קדושים ויראים ושלמים, ולכן התורה מחזרת על אכסניא שלה והם מלאים תורה ומצוות, ומחמת שזכות אבותם מסייעתם, אבל לפעמים הם יכולים לבוא על ידי זה לפניה וגדלות ויפלו מהר ממדרגתם.

אבל יש צדיקים הנקראים "נזירים" על שם פרישותם מעצמם מכיון שהם בני עניי הדעת, והצדיקים ההם לא במהרה הם יכולים ליפול ממדרגתם הקושה, דמכיון שאין להם על מה שיסמוכו, הם נכנעים בדעתם ומשיגחים על עצמם בעינא פקיחא תמיד בלי הפסק שלא יפלו ח"ו ממדרגתם חזו מש"כ "אמור אל הכהנים בני אהרן" שזה רמז לאותן הצדיקים אשר הם בני צדיקים והם נראים "בני אהרן" תזהיר אותם מאוד שלא יעלה על מחשבתם כלל יחוס אבותיהם, ורק שיזנרו ויפרשו לעצמם פרישות מחדש ויבחרו להם הדרך הטובה, זה מה שכתב דבר אל אהרן ואל בניו, וינזרו מקודשי בני ישראל, ר"ל שגם הם יהיו נזירים ופרושים מעצמם וישגיחו גם כן על עצמם מאוד, ולא ישגיחו על זכות אותם, כדי שלא יבוא להם חלילה, איזה התנשאות מחמת יחוסיהם, כי תועבת ה' כל גבה לב.

זהו פירוש "אמור ואמרת" שהוא רמז לשתי מדרגות, שה' ציוה למשה שהוא צריך לחזור הדבר אליהם ולכפול להם הדבר, כדי שלא יחשבו שזכות אבותם הוא מסייעתם, ויפלו חלילה, ע"י זה לגיאות, ואז לא יפעלו כלום, זה מה שכתב "ואמרת אליהם פירוש שלא ישגיחו על זכות אבותיהם, כי אם

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם **לנפש לא יטמא בעמיו כס"י**: אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים

בראשית פרשתנו מצווה התורה את הכהנים שלא יטמאו למת, אולם הציצוי בא בלשון כפולה: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם". כפל-הלשון "אמור... ואמרת" בא ללמד שיש צורך "להזהיר גדולים על הקטנים".

אין זו הפעם היחידה שהתורה מצווה את הגדולים על הקטנים. חז"ל אומרים, שציווי זה נאמר על שלושה דברים: איסור אכילת שקצים, איסור אכילת ושתיית דם, איסור טומאת כוהנים. מדוע דווקא בשלושה עניינים אלה ראתה התורה לנכון להדגיש את חשיבותו של החינוך? אין זאת, אלא משום שבכל אחד משלושה אלה עלול המחנך לבוא לידי רפיון וייאוש, ולכן צריכה התורה לחזק את ידינו..

כן מפרשים "להזהיר" לשון "זוהר" שהגדולים יקרינו ויזהירו את הזוהר ואת האור בקטנים דהיינו צעירי הצאן אלו התיישבים.

כן מפרשים לזהיר את הימים הגדולים הימים הקטנים. פרשת אמור נקראת גם בשם פרשת המועדים, משום שמוזכרים בה מועדי השנה וסדר הקרבת הקורבנות לכל מועד.

כן מופיעים בפרשה זו עשירית מתרי"ג המצוות, מספרים שהיו יהודים מגיעים לרבם לשבת אמור, לצאת ידי חובה את כל המועדים בשבת אחד.

עומדים אנו לקראת לג בעומר, בו מציינים אנו את יומא דהילולא קדישא של רבי שמעון בר יוחאי, בו לומדים אנו בדף היומי (שבת 102). רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים (משניות שבת יד, ד) סימנא מילתא היא אצל רבי שמעון כולם בניו.

ומסופר שבניו של הרה"ק בעל אהבת ישראל מויזניץ זי"ע הגיעו במיוחד מרומניה לפקוד את אתרא קדישא מירון, ובבואם הכריז אחד החסידים פנו מקום לבני האדמו"ר מויזניץ, הגיבה אשה אחד מעזרת הנשים אצל רבי שמעון כולם בניו.

הפליא זאת בעל האמרי חיים והיה חוזר על זה פעמים רבות במשך השנים אכן אצל רבי שמעון כולם בניו ע"כ.

וע"כ ניתן להוסיף הכתוב בניו אתם לד' אלוקים מה הקב"ה לכל אף ר' שמעון לכל, כשהבנים רחוקים מאביהם, הוא ישתוקק אליהם ויעשה הכל למענם.

מובא בספ"ק המאור עיניים כשלומדים בספרו של הצדיק, יש בזה את הכח של השתטחות בציונו הק', ויכולים לפעול ישועות, וכשלומדים את תורתנו של רשב"י, יש בזה הכח לפעול ישועות.

ידוע המאמר כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק בין בפניו ובין שלא בפניו, מובא שפעמים בכיסופין והשתוקקות יכולים לפעול גדולות ונצורות.

ובשעת הדחק בו אנו נמצאים שנמנע מאיתנו לנסוע למירון, ידמה כל אחד את עצמו כאילו הוא נמצא כעת באתרא קדישא מירון.

וכידוע שבתוך המערה הוא כמו יום כיפור ובחופץ כשמחת תורה.

כל אחד ישוש וישמח בחסדים שאנו רואים ושאונו לא רואים ואי"ה יה"ר שנזכה כולנו לחוג את לג בעומר בצוותא חדא עם רשב"י ותלמידיו ולקבל את פני משיח צדקינו ולבנין בית מקדשינו במהרה.

מתוך שיחת קודש רעווא דרעוין אמור תש"פ

על עצמם, זהו אמירה שתאמר להם את תיבת "אליהם" שיביטו רק על עצמם, זהו אמירה שתאמר להם את תיבת אליהם, שיביטו רק על עצמם כאילו אין להם זכות אבות כלל, זהו מש"כ לנפש לא יטמא בעמיו" כי על ידי עמיו, שהם היחוס אבותם, הם יכולים לטמא הנפש, ולכך הוכפל להם הדבר הזה מאוד, שיהיה להם הרגל דבר, ויבחרו הדרך הישרה ואז טוב להם ע"כ.

והנה שמעתי לפרש הדברים על פי דרכו של הרבי ר' אלימלך זי"ע, אבל קצת באופן אחר ולומר שאע"פ שדרך העולם הוא שמתגאים ביחוס וסומכין על זה מ"מ ציינו שיש אופנים שהיחוס מביא לאדם להיות שפל בעיניו ואדרבה מביאו למידת העניויות באופן שהוא חושב מי אני נגד אבותי הק' פארי היחוס שאני כלום נגדם ונגד גדולתם וקדושתם ועשייתם רצון ה' יתברך ואין אני נראה נגדם ולכן הוא מתחזק כל הזמן ורוצה להגיע למעשי אבותיו.

אבל הצדיק שאין לו יחוס והוא ממשפחה פשוטה ביותר הוא יכול להגיע למידת הגאווה ולחשוב כי הוא נגד אבותיו צדיק הוא, ואדרבה הוא חשוב ביותר שהוא הגיע למדרגת הצדיקים מבלי שיהיה לו איזה זכות אבות, אבל הוא יכול להגיע שיתרשל ח"ו מעבודת ה' ויחשוב שדי לו בכך שהוא נגד אבותיו נקרא צדיק, אבל למעשה זה לא נכון כי האדם צריך להיות לו גאווה דקדושה, בבחינת יגבה לבו בדרכו ה', וצריך שיאמר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב וכן אמרו חז"ל חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, כלומר דמכיון שהוא יחזיק את עצמו חשוב, הוא יפרוש מן העבירות ויעבוד את ה' יותר ויותר.

ולכן יוצא לפי זה שלהצדיק שיש לו יחוס יכול הוא להגיע לענווה הפסולה, ויכול ח"ו לגרום לו התקררות מעבודת ה' ולכן אמר הכתוב אמור אל הכהנים בני אהרן שידעו בעצמם שהם בני אהרן שידעו הם חשיבות עצמם שהם מיוחסים וקדושים מרחם, זה יביאם שלא יהיו טמא לנפש שלא יפגמו עצמם בעבירה חלילה, כי בן מלך כשיודע בעצמו שהוא בן מלך, אז הוא יכול לבוא בהנהגתו לעשות רע זה הוא מה שפירש רש"י להזהיר גדולים על הקטנים, שאף שהוא חשוב הוא קטן נגד אבותיו, מכל מקום צריך להזהירו שיהיה הגדלות של היחוס אבותיו עליו, בכדי שישמור את עצמו שלא יתלכלך את עצמו, ויהיה בעיניו מיוחס ובן מלך, ועל ידי זה יחוס על נפשו וישים עין פקוחה על כל מעשיו.

ולהצדיק שאינו מיוחס יאמר הכתוב שידע שה' אומר זאת מדבר דוקא להכהנים שהם בני אהרן, שאין השכינה שורה אלא על מיוחסים שאע"פ שאין היחס עיקר בעבודת השם, מ"מ זה הרבה מסייע לעבודת השם יתברך כידוע, ולכן יקטין את עצמו הצדיק שאינו מיוחס ואל יאמר זכה לכל זאת בשביל כוחו ועוצם ידו כי זה ענין גאווה אסורה אלא יאמר כי גם הוא מבני אברהם יצחק ויעקב, ואף על פי שיש הפסקים גדולים עד אליו, מ"מ נקראו כל ישראל בני אברהם יצחק ויעקב ובזכותם, הגיע הוא למה שהגיע בתורה ובמצוות ובקדושה, ולא יתלה שבזכותו הוא הגיע למה שהגיע ודו"ק

ונראה עוד לומר בדרך אפשר לפרש מה שכתוב אמור אל הכהנים בני אהרן ופירש רש"י להזהיר גדולים על הקטנים, עלי מה שדיברנו מזה בשבוע שעבר על הפסוק ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך וגו', והבאנו את דברי הנועם אלימלך שכ' שה' ציוה למשה שידבר תוכחה רק לאהרן אחיו הצדיק ובניו המקשיבים למוסר ולתוכחה ורוצים לשמוע שאליהם יגיד ויורה אבל לא יוכיח לאנשים לצים וריקנים שלא יכנסו הדברים לאזניהם כלל ע"ש, ולפי זה אפשר לומר גם כאן בכונת הפסוק "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" כלומר שרק להם תגיד שהם צדיקים וישמעו בקולך.

ועוד הבאנו בשבוע שעבר לפרש על פי דברי השלה"ק על הפסוק אל תוכיח לץ פן ישנאין אבל תוכיח חכם ויאהובך, כלומר שאדם הרוצה להוכיח להשני אל יוכיחו בכעס ובגנאי לומר לו לץ אתה, אלא יאמר לו שחכם אתה ולמה תעשה שטות כזאת, ואז הוא יאהב אותך ויקבל תוכחתך. ולפי זה גם כאן שכונת הפסוק לומר למשה שיאמר אל הכהנים הק' שהם בני אהרן הק', ולכן נאה להם שלא יטמאו את עצמם לנפש, ואז זה יעשה פרי שיקבלו את דבריו שהם דברי אלוקים חיים ומאת ה' יתברך הם נאמרים.

ימי הספירה

והנה אנו נמצאים בימי הספירה שהמה ימי הקטנות שנוהג בהם בידי אבות במקצתם מחמת פטירתם של תלמידי רבי עקיבא, ופרשת אמור נמצא בימים האלו, ובזו הפרשה כתוב שמירת שבת וכל המועדים וימים הטובים שהם ימי הגדלות כנודע, ומובא (בספר חיים ושלום) מהרה"ק המנחת אלעזר זי"ע שהכוונה בזה להאיר בהם מבחינת גדלות בתוך ימי הדינים והקטנות להמתיקן, זה שפירש רש"י הק' להזהיר גדולים על הקטנים, שלהזהיר זה הוא מלשון "יזהירו כזוהר הרקיע" וקאמר הכוונה שקריאת ימי הגדלות של הימים טובים שכתובין בפרשה זו הוא כדי להזהיר גדולים על הקטנים, בימים אלו של ספירה כדי להאיר לנו את הימים האלו.

לג בעומר

והנה אנו נמצאים סמוכין ליום הנורא והקדוש של ל"ג בעומר שהוא יום הילולא דר' שמעון בר יוחאי התנא הק' אשר גילה האור המופלא של הזוהר הק' המאיר לעולם כולה באור זרוע לצדיק הק' הרשב"י וחבריו הק' שהם בבחינת יזהירו כזוהר הרקיע שבזכותם נזכה להיגאל בגאולה השלימה, וכמו שכתבו הספרים הק' שבזכות גילוי תורת הרשב"י שזה פנימיות התורה ובעיקר הגילויים הנוראים של הארז"ל וחבריו הק' ועד גילוי תורת הבעש"ט הק' שבזכותם נזכה להיגאל בגאולה השלימה וכמו שכתוב בספר הק' דגל מחנה אפרים בפרשת בשלח על הפסוק ובני ישראל יוצאים ביד רמה (שמות יד, ח) והתרגום אנקלוס תירגם ובני ישראל נפקין ברי"ש גל"י וכתב הרה"ק בעל הדגל [מחנה אפרים] שהוא על דרך דאיתא בזוה"ק שבספרא דא [שהוא ספר הזוהר] יפקון מן גלותא, ומבואר שם עוד יותר דכשיתגלה הספר הזוהר, אז בא יפקון מן גלותא זהו שמרומז הפסוק הזה ובני ישראל יוצאים, היינו מן הגלות ביד רמה וכתרגומו בריש גלי, שבר"ש הוא ראשי תיבות ר"ב ש'מעון ב'ר י'וחאי, גל"י פירושו כשיתגלה ספרו הקדוש שהוא ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא והבן

ויהי רצון שבימים האלו של הספירה נתחזק כולנו באחדות ובאהבת ישראל ולנהוג כבוד זה לזה, לתקן החטא שהיה שלא נהגו כבוד זה בזה ובזכות זה, וגם בזכות שנתחזק בתורה ויראת שמים נזכה להגאולה שלימה, שמבואר כבר בזוה"ק שבחג השבועות נצא מן הגלות בזכות קבלת התורה, ויעזור ה' יתברך שברחמים וחסדים מגולים נצא להגאולה השלימה ע"י משיח צדקינו במהרה בימינו, אמן.

מתוך ספר "ויגד משה" שיו"ל

הדפסת הפצת העלון בבני ברק

נדבת ידידינו עוז העומד לימינינו

הר"ר שלמה יואל הנדלר הי"ו

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו

לבנו הב' שרגא פייבל ני"ו

יה"ר שירוה רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומרבני רחובות

מצות עשה של ספירת העומר

בפרשתנו פרשת אמור כתוב, וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. (ויקרא כ"ג, ט"ו)

הנה לפני ספירת העומר אומרים: לשם יחוד וכו', הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות "עשה" של ספירת העומר.

וכבר עמדו בזה המפרשים דכיון דלדעת רוב הפוסקים הספירה בזמן הזה היא רק "דרבנן", אם כן האיך אנו אומרים לקיים מצות "עשה",

ובפרט לפי המבואר ברמב"ם הלכות ממרים (פ"ב ה"ט) שהאומר דבשר עוף בחלב אסור מן התורה עובר בכל תוספי.

ועיין בענין זה בספר ארחות חיים החדש (סימן תפ"ט סק"ד) בשם מאורי אור, ובשו"ת מנחת אלעזר (ח"ה סימן א'), ובשו"ת דברי יציב (או"ח סימן ח'), ובתשובות והנהגות (ח"ב סימן רמ"ז), ובשו"ת דברי משה (או"ח סימן כ"ט), ובשו"ת רבבות אפרים (ח"ז סימן קמ"ב, ח"ח סימן תע"ח עמוד שכ"ה), ובשער יששכר (חודש ניסן מאמר עומר התנופה אות י"ז), ובדרכי חיים ושולם (סימן תרכ"ה בהגה), ובשו"ת שבט הקהתי (ח"ג סימן קס"ט), ובפסקי תשובות (סימן תפ"ט אות י'), ועיין גם במאמרו של כ"ק מרן רבינו הגה"צ רבי יצחק צבי משה מוזס זיע"א, גאב"ד קראלי, בקובץ בית אהרן וישראל (גליון קי"ח, עמוד קכ"ז), וע"ע בקובץ שם (גליון ע"ז עמודים קל"ג קל"ד) במאמרו של ידידי הגה"ח רבי יצחק טסלר שליט"א, וכן בספר "פרדס יוסף החדש" על הגדה של פסח (עמוד שצ"ח).

אכן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל כתב דמה שאומרים בנוסח לשם יחוד וכו', הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות "עשה" של ספירת העומר, אע"פ שלדעת השו"ע אין זה מן "התורה" בזמן הזה, אין בזה חשש של "בל תוסיף", כי עיקר הכוונה היא שסופר לשם קיום מצוה, והלשון מצות "עשה", יש לפרשו שפיר גם על מצות "עשה דרבנן", ואם הוא מדרבנן, כוונתו למצות "עשה דרבנן", והוא בספר דיני פסח-שבועות, דיני ספירת העומר (סעיף י"ג). (ע"ש).

ולענ"ד נראה להביא בס"ד ראיה לזה שאפשר לומר על "מצוה דרבנן", "מצות עשה", ממה שכתב בכללי התלמוד לבעל הכנסת הגדולה (כללים נפרדים, אות א'), ונדפס בסוף מסכת ברכות, וז"ל: אשכחן בגמרא [א"ה, עיין מועד קטן י"ד ע"ב] "איסור דרבנן", קורין לו "איסור עשה". (בנימין זאב סימן ת"ז). (עכ"ל).

וכיון שאפשר לקרוא ל"איסור דרבנן", "איסור עשה", הכי נמי אפשר לקרוא ל"מצוה דרבנן", "מצות עשה", וק"ל

לחם אלקיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל. ולעיל מינה סיים הכתוב מו"ם ב"ו את לחם אלקיו לא יגש להקריב (כ"א, כא) שאם ידמה מאן דהוא בנפשיה כי יכול להעלות ניצוצי הקודש השרוים במאכל ומשתה, כל זה אינינו כי אם דמיון והבל רוח, כל שעדין לא תיקן את עצמו וניצוציו משוקעין עדיין בתוך הקליפות איך יוכל האדם לתקן ניצוצין אחרים, ואם כן **את** לרבות הניצוצות הדבוקים בתוך **לחם אלקיו לא יגש להקריב** אלא באם ירצה לאכול לחם אלקיו ודהיינו מהקדושה אז **מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל** באופן שיתקשר עצמו להיות דבוק עם צדיקים וקדשי עליון הקרוין קדשי קדשים, או צדיקים יותר קטנים אשר יכוננו בתואר קדשים, והם יחדשו רוח נכון בקרבן, לצד היותם כהנים קדמיה ית' ומשולחן גבוה קאכלי (ביצה כ"א ע"א)

חוקי חיים

וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו (כב, כט) מי שנעשה לו נס וניצל מסכנה, צריך להביא תודה על הטוב שגמלוהו. ואף שהוא שמח כי הצילו ה' מרעה, אך בעצם הענין הוא לא לרצונו. כי טוב יותר היה, לו לא היה בא בכלל לידי סכנה ולא היה צריך לנס. אם כן, אין קרבן תודה לרצון לאדם. אבל האמת היא, שצריך האדם לשמוח ביסורים שעברו עליו, כי לא לחנם באו, לו לא היה חוטא. ורק ברחמי וחסדי ה' ניצל. לכן גם כשתכפו עליו יסורים, ישמח בהם ויודה לה' שהענישו בעולם הזה ונתכפרו עוונותיו וכך מצינו בחז"ל ששמחו ביסורים דוד המלך אמר אשרי אשר הגבר תיסרנו ה'. חוהו, וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו. שתקבלו באהבה וברצון כל מה שעבר עליכם.

כתב סופר

והניף את העומר לפני ה' (כ"ג י"א). והניף הוא לשון ניאוף, פירוש שאפילו מי שנואף עצמו בעבירה גדולה כזו – את העומר – כשהוא מקושר עם הצדיק – נמחל לו, זה מרומז בתיבת את העומר – רומז על הצדיק, וכמאמרם ז"ל (סנהדרין ק') עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות, ועומר מספרו ש"י, ובהתקשרותך עמו אזי תזכה שתהיה לפני ה', ובלבד שלא יוסיף חטא על פשע, וישמור עצמו להבא שלא ישוב לכסלה.

אור לשמים

וספרתם לכם ממחרת השבת. (כג, טו) הנה עיקר בקשתם של ישראל הוא שיכלו לעבוד את השי"ת כראוי, חוהו כל מגמתם בעתירתם לפניו, ולא על צרכם ופרנסתם. אמנם יש עת לישראל שאינם במדרגה זו ומתפללים להשי"ת עבור עניני צרכם ופרנסתם, אפס כשישראל הם במדרגה גדולה, אז אינם חושבים בכלל להעתיך עבור צרכם. הנה זו המדרגה לבקש הכל עבור עבדות ה' זה נקרא שבת, כי שבת הוא מעין עולם הבא ואין שום אחיזה מעולם הזה, חוהי כוונת הפסוק "וספרתם לכם" – מלשון ספיר ומאיר – פירוש אימתי תביאו בהירות בעסקי ה"לכם" בעניני פרנסה וצרכי האדם "ממחרת השבת" כשאתם בבחינת אחר השבת, אמנם כשאתם בבחינת השבת אזי ישכח מאצליכם לבקש טובה עבורכם.

קדושת לוי

ולקחתם לכם פרי עץ הדר (כג' מ') כאשר תקדשו את הדברים הגשמיים 'לכם' אזי הם יתעלו להיות 'פרי עץ הדר'.

אמרי חיים

אלה מועדי ה'. כתיב (איכה א' ט"ז) על אלה אני בוכיה, י"ל הפשט על "אלה" המועדים אני בוכיה, שנתמעטה מהם השמחה וההשגה, ה' ירחם.

שארית מנחם

מאליניס ומתחלקים
קול קראלי - 074-7962278

לע"נ
מרת רבקה צירל ז"ל
בת הר"ר שמעון ז"ל
קאהן
נלב"ע יב אייר

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק מנחם מנדיל זצ"ל
בן רבי יוסף זיע"ע
מרימינוב
יא"צ י"ט אייר

לע"נ
הרב דוד ז"ל
בן מאיר ואסתר ז"ל
אלחרר
נלב"ע חי אדר תשפא

נפלאות הרשב"י

***

בליל ראש השנה ראה רשב"י בחלומו שבני אוחותו יצטרכו לשלם למלכות שש מאות דינרים, פנה אליהם רשב"י ועשאם גבאי צדקה ואמר להם: תשלמו הכל מכיסכם ופרטו כל הוצאה בפנקס מיוחד בסוף השנה נבדוק את החשבון והיה אם הפסדתם ממונכם אשלם לכם עד פרוטה אחרונה, נענה האנשים לדבר רשב"י ובמהלך אותה שנה חילקו בעין יפה מעות לעניים, בשלהי השנה הלשינו עליהם אצל המלכות שהם מסתחרים במשי, דבר שנאסר ע"י השלטונות, כתוצאה מההלשנה אסרום וחבשום בבית האסורים, בא עליהם אחד מאנשי הממשלה בהצעה: אם תרצו להנצל מעונש ב' דרכים יש לפניכם, או שתעשו בגד חשוב למלך, או לשלם קנס שש מאות דינרים, כששמע רשב"י את כל אשר נעשה בא אליהם לבקרום בבית האסורים, ושאלם: כמה מעות הוצאתם בשנה זו לעניים, בדקו את החשבון ומצאו שחילקו לאביונים שש מאות דינרים פחות ששה דינרים, אמר להם רשב"י: תנו לי ששה דינרים ואשחרר אתכם ממעצרכם, עמדו ונתנו לו בהצנע ששה דינרים, הלך רשב"י ושיחד בהם את השליח שלא יספר למלך על אודות הענין, כשיצאו לחפשי שאלו את רשב"י: אם ידעת מקודם מדוע לא אמרת לנו את אשר יקרה אותנו באחרית הימים ואז בחפץ לב היינו נותנים גם ששה דינרים אלו לעניים, ולא היה לנו את כל העגמת נפש הלזו, השיב להם רשב"י: ידעתי גם ידעתי שבשמחה רבה הייתם נותנים את כספכם לעניים, ולמרות זאת נמנעתי מלגלות לכם על אודות הגזירה לפי שרציתי לזכותכם במצות צדקה לשם שמים.

(ויקרא רבה לד, יב.)

לכבוד התנא האלוקי רשב"י

מעמד ההדלקה המרכזי

בראשות מרן רבינו שליט"א

ביום חמישי ליל לג בעומר

בשעה 20.00

בכיכר רובע ו' אשדוד

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו

מערכת "אמונת חיים" קראלי

ת.ד 3070 בני ברק

דוא"ל 3118494@gmail.com

פעם הגיע רשב"י לעיר לוד ונודע לו שמגיפה שוררת בעיר, הסתובב רשב"י בעיר וראה אנשים נופחים את נשמתם, אמר: כל זה בעיר ואני כאן, גוזרני שתבטל הגזירה, מיד יצאה בת קול והכריזה: מזיקים, צאו מן העיר, כי רבי שמעון בר יוחאי נמצא בעיר, ואע"פ שהקב"ה הוא גוזר הרי רבי שמעון מבטל, מיד בטלה הגזירה והמגיפה נעצרה, היה שם רבי חנינא אשר התפעל מגדלותו של רשב"י, והלך וסיפר על כך לרבי מאיר, אמר לו רבי מאיר: שבחו של רשב"י מי יכול לעמוד בו, אם לא שהוא כמשה רבינו ע"ה, כמו שמצינו במחלוקת קורח ועדתו אשר לאחריה פרצה המגיפה בישראל ציוה משה לאהרן לקחת מחתה לתת עליה אש שנלקחה מהמזבח ולשים קטורת לכפר על בני ישראל, ויעש כן אהרן ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגיפה, כל זה היה צריך לו למשה לטרוח, ואילו רבי שמעון בר יוחאי בדיבור בלבד ביטל גזירה והמגיפה מעל בני ישראל. (זוהר חדש רות קג ע"א)

***

יום אחד יצא רשב"י מביתו וראה את העולם שחשך, אפילה גדולה כסתה את פני תבל, ואור היום כאילו כיסוי עב מכסהו וסותמו מלהאיר, אמר רשב"י לבנו ר"א: אין זה מקרה אלא שהקב"ה חפץ לעשות בעולמו דבר הבה נראה ונתבונן מה מבקש הקב"ה לעשות בעולמו, הלכו רשב"י ובנו ר"א ויצאו חוץ לעיר, והנה לפנייהם מלאך אחד דומה להר גדול ונישא, ומפיו בקעו שלושים להבות של אש, שאל רשב"י את המלאך: מה בכוונתך לעשות, השיב המלאך: עומד אני להפוך את העולם ולהחריבו, כי אין בדור הזה שלושים צדיקים, וכך גזר הקב"ה על אברהם אבינו "ואברהם היו יהיה", יהי"ה בגימטריא שלושים, כי בכל דור ודור צריכים להיות לפחות שלושים צדיקים שיגינו בצדקתם על העולם, אמר לו רשב"י: אבקשך ללכת לפני בורא עולמים ולאמר לו: "בר יוחאי נמצא בעולם, וכוחו שקול כנגד שלושים צדיקים", הלך המלאך בשליחותו, התייצב לפני כסא הכבוד ואמר לו מה שציוה לו רשב"י, אמר לו הקב"ה: לך והחרב את העולם ואל תשגיח על בר יוחאי, חזר המלאך לעולם הזה וביקש להחריבו, משראהו רשב"י אמר לו: אם לא תלך בשליחותי להקב"ה פעם שניה אגזור עליך שלא תוכל לעלות לשמים, ותהיה מוכרח להדחות למקום בו נמצאים עזא ועזאל, הם המלאכים אשר נדחו מלפני הקב"ה והפילם מן השמים לארץ, רשב"י המשיך ואמר לו: כאשר תבוא לפני הקב"ה תאמר: אם אין שלושים צדיקים בעולם יספיקו עשרים שכך נאמר "לא אעשה בעבור העשרים", ואם אין עשרים די יהיו עשרה שכך נאמר "לא אשחית בעבור העשרה", ואם אין עשרה די כוחם של שנים שכך נאמר 'על פי שנים עדים יקום דבר' ואין דבר אלא עולם שנאמר "בדבר ה' שמים נעשו" ואם אין שנים הרי יש אחד, ואני הוא, ודי כוחו של אחד שכך נאמר "וצדיק יסוד עולם", באותה שעה יצאה בת קול מן השמים ואמרה: אשרי חלקך רבי שמעון, הקב"ה גוזר ואתה מבטל, עליך נאמר "רצון יראיו יעשה".

(זוהר בראשית לג ע"א)

הפצת גליון השבוע במירון
לכבוד התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
ולהצלחת
גמליאל הכהן בן צביה

לזכר עולם יהיה צדיק
רביה"ק יצחק צבי משה ז"ע
בן רביה"ז אביגדור ז"ע
מקראלי
נלב"ע ביום ד טבת תשעט

לע"נ
הר' בנימין ז"ל
בן בסי ז"ל
נמיזדה
נלב"ע כט ניסן תשפא

